

[Økonomi- og budgetministeren.]

heller ikke mener, det i og for sig er stedet til at diskutere spørgsmålet om at nedlægge det økonomiske råd. Jeg kan ikke se, der har været nogen kraftig reaktion imod, at der skulle ske den besparelse på statsbudgettet, men det er altså muligt, vi heller ikke kan blive enige om at spare det beløb. Vi har neutrale organer nok, der kan bedømme den økonomiske situation. Fru Clara Munck har lige fortalt os, at hun først nu har haft tid til at læse de store bankers årsberetninger, hvor man fortæller om, hvor elendigt det står til med vores økonomi. Det må dog være en virkelig objektiv og neutral tilkendegivelse, sådan forstod jeg fru Clara Munck. Men læg mærke til én ting: samtidig har de store banker så store overskud, som de aldrig nogen sinde før har haft. Det er dog ejendommeligt, at vor økonomi kører så dårligt, og at de samtidig kan få stærkt stigende overskud på deres bankvirksomhed. Vi har Nationalbanken, som igennem sine beretninger giver udmærkede objektive vurderinger af landets økonomiske situation. Men jeg er villig til at diskutere, på hvilken måde man mest hensigtsmæssigt finder ud af at skaffe de fornødne oplysninger frem. Jeg tror, at Danmarks Statistik er et meget neutralt organ i den henseende. Men jeg mener ikke, det hører hjemme under denne debat; vi har jo diskuteret det i finansudvalget, og vi overvejer i øjeblikket i regeringen, i hvilken udstrækning vi skal fremme mit forslag.

Endelig vil jeg sige til fru Clara Munck, at når hun siger, det er et sørgeligt lovforslag, må jeg sige: den slags sørgelige lovforslag har vi nu altså haft i ca. 15 år. Der var ét år, hvor det ikke var nødvendigt, og det var i 1963, da socialdemokratiet og det radikale venstre gennemførte en økonomisk politik, som førte til, at vi fik et overskud på betalingsbalancen. Men ellers har det været sørgelige år og sørgelige lovforslag, og det har de været, hvad enten vi har haft den ene eller den anden regering, så sørgeligheden kan ikke blive større i år, fordi vi har haft et mindre valutaunderskud.

Jeg takker i øvrigt for de mange udmærkede økonomisk-politiske betragtninger, som blev fremført i diskussionen her. Jeg mener, vi bør tage dem op. Jeg opfattede nærmest fru Clara Muncks interessante be-

trægtninger her som en slags premiere på den ordførertale, jeg går ud fra den egentlige finanslovordfører skal holde, når vi når til tredje behandling af finanslovforslaget.

Clara Munck: Jeg skal såmænd ikke kommentere ministerens tale her fra talerstolen, den minder lidt om den tale, der blev holdt, da ministeren sidste gang skulle have bemyndigelse til lån, men jeg vil dog berolige ham med, at når jeg sagde, vi tog stilling ved anden og tredje behandling, ligger deri, at sidst ministeren fik en bemyndigelse, gik lovforslaget i finansudvalget, forrige gang igen gik det ingen steder, og jeg vil dog have den sikkerhed, at ministeren måske har brug for tid til yderligere overvejelser.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om tilvirkning og forhandling en gros m.m. af mejeriprodukter.

(Lovforslaget (nr. 179) findes i tillæg A. sp. 4755, fremsættelsen i tidenden sp. 3257).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Buchart Petersen: Det af landbrugsministeren fremsatte forslag til lov om tilvirkning og forhandling en gros m.m. af mejeriprodukter har jo længe været undervejs.

Som det fremgår af landbrugsministerens fremsættelsestale, forsøgte den daværende landbrugsminister allerede i 1968 at samle de gældende bestemmelser om mejeriprodukter i en enkelt lov. Selv om mange af bestemmelserne var meget forældede, var det imidlertid ikke dengang muligt at nå frem til et forslag, der kunne tiltrædes af alle repræsentanter for de berørte erhvervs- og forbrugerinteresser.